



REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 33 Pž-5998/2019-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Mladen Šimundić, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, OIB 84397956623, Zagreb, A. Mihanovića 3, protiv tuženika EUROHERC OSIGURANJE d.d., OIB 22694857747, Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, Pisarnica Osijek, Ivana Gundulića 5b, radi naknade štete, isplate iznosa od 17.636,85 kn, odlučujući o tužnikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-489/2018-5 od 5. srpnja 2019., 24. ožujka 2021.

presudio je

I. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-489/2018-5 od 5. srpnja 2019., u točkama 1. i 3. njezine izreke i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„Tuženik EUROHERC OSIGURANJE d.d. Zagreb (OIB22694857747) je dužan tužitelju HRVATSKOM ZAVODU ZA MIROVINSKO OSIGURANJE Zagreb (OIB 84397956623) platiti na ime naknade štete iznos od 13.245,80 kn (trinaest tisuća dvjestočetdesetpet kuna i osamdeset lipa) sa zakonskom zateznom kamatom koja na iznos od:

- 6.428,67 kn teče od 17. kolovoza 2012.,
- 6.236,14 kn teče od 3. travnja 2014.

do 31. srpnja 2015. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3 (tri) postotna poena u roku o 8 dana.“

II. Nalaže se tužitelju da u roku od osam dana naknadi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 8.250,00 kn (osamtisućadvjestopedeset kuna).

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u preostalom iznosu od 400,00 kn.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-489/2018-5 od 5. srpnja 2019., u točki 1. njezine izreke, naloženo je tuženiku da tužitelju na ime naknade štete isplati iznos od 13.245,80 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja na iznos od:

- 6.428,67 kn teče od 17. kolovoza 2012.,

- 6.236,14 kn teče od 3. travnja 2014.

do 31. srpnja 2015. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena. Točkom 2. izreke pobijane presude odbijen je kao neosnovan preostali dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na isplatu iznosa od 4.391,05 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje na iznos od:

- 2.260,85 kn teče od 17. kolovoza 2012.

- 2.648,19 kn teče od 3. travnja 2014.,

do 31. srpnja 2015. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena. Točkom 3. izreke pobijane presude naloženo je tužitelju da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.500,00 kn.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud djelomično usvojio tužbeni zahtjev koji se odnosi na regresnu isplatu naknade štete u iznosu od 13.245,80 kn primjenjujući odredbe čl. 160. i 163. Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ broj: 130/10-pročišćeni tekst, 139/10, 61/11, 114/11, 76/12 i 112/13; dalje: ZOMO). O troškovima parničnog postupka prvostupanjski sud je odlučio primjenjujući odredbu čl. 154. st. 2. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku.

Protiv točke 1. izreke pobijane presude tuženik je podnio žalbu iz svih žalbenih razloga iz odredbe čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku. U žalbi u bitnome navodi da je prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijane presude počinio bitnu povredu odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku. Prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude nije naveo razloge, zašto smatra da je osiguranik tuženika doprinio nastanku štetnog događaja u omjeru od 70%, a osiguranik tužitelja u omjeru od 30%. Nadalje, tužitelj u postupku nije dokazao da bi osiguranik tuženika bio odgovoran za predmetni štetni događaj. Da bi tuženik kao osiguravatelj bio odgovoran za naknadu štete tužitelju na temelju odredbe 27. st. 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“ broj: 151/05, 36/09, 75/09, 76/13 i 152/14; dalje: ZOOP), potrebno je utvrditi da li je mirovina koju tužitelj isplaćuje svojem osiguraniku veća od one koja bi osiguraniku tužitelja pripadala, da je umirovljen zbog povrede na radu. Kako je tuženik tijekom postupka osporio uzročno posljedičnu vezu između predmetnog štetnog događaja i radne nesposobnosti osiguranika tužitelja Mladena Trgovca, prvostupanjski sud je trebao provesti medicinsko vještačenje po vještaku specijalistu medicine rada. Vještačenje je trebalo provesti radi utvrđivanja, je li

ozljeđivanje u predmetnom štetnom događaju do radne nesposobnosti tužiteljevog osiguranika, od čega zavisi i pravo tužitelja na regresnu isplatu naknade štete. U vezi s isplatom invalidske mirovine tužiteljevom osiguraniku, interna dokumentacija tužitelja ne predstavlja javnu ispravu. Ta dokumentacija može biti dokaz o visini štete, ali nikako ne može biti dokaz da je šteta nastala, tj. da je invalidska mirovina isplaćena tužiteljevom osiguraniku. Također ističe da je prvostupanijski sud pogrešno sačinio izračun, te obvezao tužitelja na isplatu iznosa od 13.245,80 kn. Naime iz same izreke presude je razvidno da zbroj pojedinačnih iznosa ne odgovara ukupno dosuđenom u iznosu od 13.245,80 kn. Umjesto iznosa od 6.428,67 kn trebao bi biti iznos od 6.082,66 kn. Iz navedenoga proizlazi da prvostupanijski sud nije pravilno obračunao obvezu tuženika. Slijedom navedenoga predlaže prvostupanijsku presudu u pobijanom dijelu preinačiti o odbiti tužbeni zahtjev, podredno istu ukinuti i predmet vratiti prvostupanijskom sudu na ponovno suđenje. Traži trošak sastavljanja žalbe s pripadajućim PDV-om u ukupnom iznosu od 1.562,50 kn i trošak sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 1.000,00 kn, ukupno iznos od 2.562,50 kn.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana.

Ispitavši prvostupanijsku presudu u pobijanom dijelu na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14-Odluka Ustavnog suda; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je prvostupanijski sud u konkretnom predmetu pogrešno primijenio materijalno pravo.

Pobijana presuda je donijeta u ponovnom postupku nakon što je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-284/2016-5 od 4. svibnja 2018. ukinuta presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-3844/2012 od 4. studenog 2015. i predmet vraćen tom sudu na ponovno suđenje. Trgovački sud u Zagrebu je na temelju rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Su-669/2018 od 11. listopada 2018. i poslovni broj Su-669/2018 od 26. listopada 2018. predmetni spis dostavio Trgovačkom sudu u Osijeku na daljnji postupak uz dopis od 9. studenoga 2018.

Predmet spora je prvotno bio regresni zahtjev tužitelja za isplatu razmjernog iznosa invalidske mirovine u utuženom iznosu od 8.689,52 kn za razdoblje od 1. siječnja 2011. do 30. lipnja 2012. koju je tužitelj isplatio svojem osiguraniku Mladenu Trgovcu. U toku postupka tužitelj je podneskom od 3. travnja 2014. povisio tužbeni zahtjev tako da je zatražio regresnu isplatu razmjernog iznosa invalidske mirovine u iznosu od 8.947,33 kn za razdoblje od 1. srpnja 2012. do 31. prosinca 2013. Istim podneskom tužitelj je specificirao tužbeni zahtjev tako da je zatražio regresnu isplatu razmjernog iznosa invalidske mirovine u iznosu od 17.636,85 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od 8.689,52 kn od 17. kolovoza 2012. do isplate, i na iznos od 8.947,33 kn od 3. travnja 2014. do isplate. Iz spisa predmeta proizlazi da je osiguranik tužitelja u prometnoj nesreći koja se dogodila 13. veljače 2007. zadobio teške tjelesne ozljede. Prometnu nesreću prouzročila je osiguranica tuženika Marija Leušteć upravljajući osobnim vozilom marke „VW“, tipa „Passat TDI2“ registarskih oznaka KR 568-ER koje je u vrijeme prometne nesreće bilo osigurano kod tuženika policom

obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti broj police: 08051203665, koja je vrijedila do 22. srpnja 2007. Rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Zagrebu, Klasa: 141-02/10-01 OB: 033213227730, Ur. broj: 341-25-05/3-10-114789, OIB 02243629275, broj spisa 649910 od 17. veljače 2011. (listovi 11. - 12. spisa) osiguraniku tužitelja je zbog ozljede izvan rada koja mu je smanjila radnu sposobnost za 70% i bolesti koja mu smanjila radnu sposobnost za 30%, uslijed koje je nastala profesionalna nesposobnost za rad, priznato pravo na invalidsku mirovinu.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud je na temelju nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za promet i procjenu vozila Ivana Bedenikovića dipl. ing. od 23. travnja 2007. i dopune nalaza od 2. siječnja 2008. koji se nalazi u predmetu Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj K-111/07, utvrdio da je osiguranik tužitelja doprinio nastanku štetnog događaja, prometne nesreće u postotku od 30%, dok je doprinos osiguranice tuženika, nastanku štetnog događaja, prometne nesreće utvrdio u postotku od 70%.

Uzimajući u obzir doprinos osiguranika tužitelja štetnom događaju prvostupanjski sud je u skladu s odredbom čl. 160. i 163. ZOMO-a djelomično usvojio tužbeni zahtjev i tužitelju dosudio iznos od 13.245,80 kn. U svezi s tužbenim zahtjevom, koji je prvostupanjski sud djelomično usvojio, valja reći da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo. Naime, prvostupanjski sud u konkretnom predmetu nije uzeo u obzir nespornu činjenicu da je osiguraniku tužitelja priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad, uslijed ozljede koja se je dogodila izvan rada i koja je utvrđena u postotku od 70%. Stoga u konkretnom slučaju, prvostupanjski sud nije mogao tužitelju na temelju prije navedenih odredbi Zakona o mirovinskom osiguranju dosuditi utuženi razmjerni iznos invalidske mirovine u iznosu od 13.245,80 kn. Naime odredbom čl. 27. st. 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“ broj: 151/05, 36/09, 75/09, 76/13 i 152/14) propisano je da se razmjerni iznos mirovine određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

Imajući u vidu citiranu odredbu Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, a uzimajući u obzir činjenicu da je osiguraniku tužitelja priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede izvan rada tužitelj nema pravo od tuženika potraživati utuženi iznos invalidske mirovine. Tužitelj bi eventualno imao pravo potraživati razmjerni iznos invalidske mirovine, ukoliko bi njegovom osiguraniku bilo priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede na radu, a što ovdje nije slučaj.

Glede žalbenog navoda da prvostupanjski sud u točki 1. izreke pobijane presude nije pravilno obračunao njegovu obvezu, isti je nebitan za pobijanu točku, s obzirom na to da je ista preinačena.

Slijedom iznijetoga valjalo je na temelju odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a odlučiti kao u točki I. izreke ove drugostupanjske presude.

Kako je prvostupanjska presuda preinačena, valjalo je na temelju odredbe čl. 166. st. 2. ZPP-a odlučiti o troškovima cjelokupnog postupka. S obzirom na to da je tuženik u cijelosti

uspio u ovom sporu, sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a tužitelj mu je dužan naknaditi troškove parničnog postupka. Tuženik je podnio zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka. U vezi sa zahtjevom, sud sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a ocjenjuje da tuženik ima pravo na naknadu sljedećih troškova parničnog postupka, trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu 937,50 kn koji je obračunat sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa), i Tbr. 42. Tarife, trošak zastupanja na ročištu od 19. veljače 2014. u iznosu od 937,50 kn koji je obračunat sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife i Tbr. 42. Tarife, trošak zastupanja na ročištu od 29. rujna 2015. u iznosu od 1.250,00 kn koji je obračunat sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife i Tbr. 42. Tarife, trošak zastupanja na ročištu od 21. ožujka 2019. u iznosu od 1.250,00 kn koji je obračunat sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife i Tbr. 42. Tarife, trošak zastupanja na ročištu od 13. lipnja 2019. u iznosu od 937,50 kn, koji je obračunat sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife i Tbr. 42. Tarife, trošak zastupanja na ročištu za objavu presude od 5. srpnja 2019. u iznosu od 625,00 kn, koji je obračunat sukladno Tbr. 9. t. 3. Tarife i Tbr. 42. Tarife, trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 150,00 kn koji je obračunat sukladno Tar. br. 1. st. 2. Tarife sudskih pristojbi koja je sastavni dio Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15), trošak sastava žalbe protiv pobijane prvostupanjske presude u iznosu od 1.562,50 kn koji je obračunat sukladno Tbr. 10. t. 1. Tarife i Tbr. 42. Tarife, i trošak sudske pristojbe na žalbu protiv prvostupanjske presude u iznosu od 600,00 kn, koji je obračunat sukladno Tar. br. 3. st. 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj 53/19). Ukupni parnični troškovi koji su po ocjeni ovog suda bili potrebni za vođenje ovog parničnog postupka iznose 8.250,00 kn. Tuženiku nije dosuđen zatraženi trošak sudske pristojbe na žalbu protiv prvostupanjske presude u preostalom iznosu od 400,00 kn, jer ovaj trošak za tuženika nije niti nastao.

Slijedom prije navedenoga odlučeno je kao u točkama II. i III. izreke ove drugostupanjske presude.

Zagreb, 24. ožujka 2021.

Sudac
Mladen Šimundić

Dokument je elektronički potpisan:
MLADEN ŠIMUNDIĆ

Vrijeme potpisivanja:
29-04-2021
11:11:29



DN,
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZA A.87=d130048523037334363336363139
L=ZAGREB
S=ŠIMUNDIĆ
O=MLADEN
CN=MLADEN ŠIMUNDIĆ